

Dragi Prijatelji,

Povodom dodele godišnje nagrade pod nazivom PRIZNANJE ZA ČESTITOST, a koju dodeljuje Fondacija za zaštitu zavičajnog nasleđa Podunavskih Švaba iz Sremskih Karloaca, pozdravljam Vas i želim da se prijatno osećate na ovoj svečanosti. Povod je zaista lep, dodela PRIZNANJA ZA ČESTITOST za 2022 g.

Danas je za mene zadovoljstvo, pa i radost, da sam u društvu sa takvim ljudima, kao što ste svi Vi ovde, a naročito da upoznam dobitnike ovih visoko vrednih i zasluženih priznanja - PRIZNANJA ZA ČESTITOST.

Kod nas u Vojvodini već tri veka postoji izreka „Komšija pa bog“, pa se toga većinom i pridržavamo, trudimo se da u životu budemo čestiti.

Divno zvuči naziv „Priznanje za čestitost“, jer čestitost je za mene najveća vrлина, to je više od reči humanost, u tom pojmu je sažeta sva lepota, dobrota, red, požrtvovanje, tolerancija, prijateljstvo, empatija i poštenje koje treba da krasi svakog čoveka i svaku zajednicu. Da je tako - a nije - bio bi svaki pojedinac, pa i društvo, srećniji, napredniji i bogatiji. Čestitost - to je zaista jedna od lepših reči u srpskom jeziku. Kod nas je ona malo u upotrebi, nema često povoda za nju, ali nažalost ni u dobrom delu sveta. Svuda manje – više vlada sve suprotno od nabrojanih pojmova.

Kod nas se često uporebljava reč „tolerancija“. Tolerancija nije adekvatna reč za ovu našu nagradu. Tolerancija znači trpeti nešto ili nekoga pored sebe, voljno ili nevoljno, progledati mu kroz prste, razumeti i oprostiti. Pitam se zašto se u novije vreme tolerancija shvata i kao suživot dve različitosti pa i različitih nacija?

Takav, suživot različitosti treba da je normalna pojava kod svih čestitih ljudi i normalnih zajednica. Takav suživot postojao je u dobra vremena svuda kod nas, u Vojvodini, Bosni i Hercegovini i u drugim krajevima Jugoslavije. Primeri su brojni. Hteo bih posebno da istaknem delo gospodina prote Milorada Golijana, laureata za čestitost iz 2017.g. Delo prote Golijana može se meriti sa delom mlađanog Srđana Aleksića, koji je u Trebinju za takvo delo životom platio. Potsećam i na primer nemačkog vojnika Jozefa Šulca koji je u II-om svetskom ratu streljan od svoje komande i dojučerašnjih kamarada, negde u Srbiji jer je odbio da puca u nevine ljude. Ali na sreću bilo je još takvih primera, malo poznatih ili nepoznatih, jer čestitosti je, ipak, uvek bilo. Svi mi, ovde prisutni, smo iz kategorije čestitosti, Vi ste ljudi koji vole svoje susede, koji razmišljaju, jer svako zlo dolazi iz nerazmišljanja, i nedovoljne obazovanosti.

Časopis Fondacije ZAVIČAJNA KUĆA koja nas je danas ovde okupila, zove se FENSTER - Prozor, a u zaglavlju u podnaslovu nosi reči Vertrauen, Versoehnung, Ehrlichkeit, srpski: Poverenje, Pomirenje, Poštenje.

Hvala Vam za podršku ovoj aktivnosti FONDACIJE ZAVIČAJNA KUĆA, koja nas navodi na razmišljanje o poštenju, poverenju, pomirenju, te čestitosti.

To je moto pod kojim izlazi FENSTER.

Autor je Predsednik Saveta Fondacije
ZAVIČAJNA KUĆA